

[Arbejdsministeren]

Jeg synes i lighed med fru Lilli Gyldenkilde, at debattens klart bedste indlæg i dag, klart mest ærlige indlæg i dag, var hr. Poul H. Møllers indlæg her til sidst. Der var ingen tvivl om, at det, det drejede sig om, var et opgør med den danske fagbevægelse, som den fungerer i øjeblikket. Ingen, der læser bemærkningerne til lovforslaget – altså det lovforslag, vi her behandler – kan være i tvivl om, hvad meningen er med forslaget. Det er gennemsyret af mistillid over for Landsorganisationen, Landsorganisationens ledere, og ord som fagforeningstvung, pressio osv. går igennem.

Jeg synes, det er en ærlig sag, at man ikke kan lide fagbevægelsen, som den fungerer i øjeblikket, at man ikke kan lide den måde, som det danske arbejdsmarked i øvrigt har fungeret på igennem årtier.

Jeg synes ikke, der i hr. Poul H. Møllers indlæg i dag blev gjort noget forsøg på at skjule, hvad hensigten er med det ændringsforslag, der er stillet her ved anden behandling, og det ændringsforslag, der vil blive stillet ved tredje behandling. Formålet med disse ændringsforslag er alene at bringe det radikale venstre i en vanskelig situation, en vanskelig parlamentarisk situation. Så kan vi få en af disse vidunderlige folketingshappening omkring dette spørgsmål.

Men hvad er det, man gør, når man stiller disse ændringsforslag, både det, man stiller i dag, og det, man har bebudet at man vil stille til tredje behandling? Det er, at man – ud over at man nu gør indgreb i den normale funktionsmåde på arbejdsmarkedet – vil slå en lang række etablerede mønstre inden for erhvervslivet i stykker.

Jeg indrømmer, at det radikale venstre selv allerede ved sit indlæg ved første behandling gjorde opmærksom på, at det, for at indgrebet skulle være afbalanceret, var nødvendigt ikke kun at se på fagorganisationerne, det var også nødvendigt at se på en række erhvervsstøtteordninger. Men partiet understregede samtidig, at inden man skred til lovgivning, måtte det stå krystalklart, hvad det var, man indlod sig på, og hvilke virkninger disse forslag ville få. Derfor har det radikale venstre også i sin mindretalsudtalelse i betænkningen betonet, at det er mindretallets opfattelse, at en gennemførelse af mindretallets eget forslag vil kræve en meget grundig forberedelse. Derefter går man i

gang med en sønderlemmende opstilling af problemer, der viser, hvor uforsvarligt det på det foreliggende grundlag ville være at vedtage partiets forslag. Derfor bebuder man en drøftelse med andre partier i folketinget til næste folketingssamling med henblik på, at man, når man til sin tid træffer sin beslutning, ved, hvad det er, man har med at gøre.

Nu er det imidlertid sådan, at det radikale venstre, selv om partiet selv opregner alle de vanskeligheder, der er knyttet til forslaget, ikke foretager en udtømmende opregning af problemer. Derfor skal jeg gøre nogle ganske korte bemærkninger herom.

For det første er det i de besvarelser, jeg har givet til arbejdsmarkedsudvalget, blevet understreget, at de eksisterende konsulenttilskudsordninger, som er, om jeg så må sige, ryggraden i hele vores erhvervspolitik både over for landbruget og over for byerhvervene, ikke lader sig opretholde i deres hidtidige skikkelse. Disse konsulentordninger, hvor staten yder tilskud, som kun dækker en del af udgifterne ved konsulentordninger, administreres – og administreres efter vores opfattelse glimrende – af organisationerne. De vil med det bebudede ændringsforslag ikke længere kunne opretholdes. Altså kun for at kunne genere det radikale venstre her i folketinget vil man nu træffe en beslutning med lovs kraft, som fjerner grundlaget for alle konsulentstøtteordningerne inden for landbruget og inden for byerhvervenes område.

Et andet problem. Vi har en række EF-forordninger, det gælder især inden for fiskeriets område, som betyder, at man kun kan nyde godt af EFs forskellige støtteordninger, såfremt man er medlem af en producentorganisation, en producentorganisation inden for fiskeriet f.eks. Hvis dette forslag gennemføres, må Danmark tage initiativ til at få ændret disse EF-forordninger. Det synes jeg man i hvert fald skyldte de andre medlemsstater at man havde haft mulighed for at gennemforhandle. Jeg synes også, man skylder fiskeriets organisationer en mulighed for at drøfte dette spørgsmål igennem, inden vi træffer en beslutning med lovs kraft, som det nu har været annonceret.

Jeg vil gøre opmærksom på et sidste problem. Det er et problem, som slet ikke har været berørt, men som er fundamentalt på arbejdsmarkedet. En af årsagerne til, at det